

Dato: 20. marts 2015

By- og Boligudvalget

Ministeren for by, bolig og landdistrikters besvarelse af spørgsmål nr. 18 ad forslag til lov om ændring af lov om friplejeboliger, lov om almene boliger m.v., lov om social service og lov om individuel boligstøtte (Fri adgang til plejeboligmarkedet, ophævelse af krav om genudbud, ændring af afregningssystemet, pantsætningsforbud, forenkling af friplejeboligordningen m.v.) (L 139). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikke-medlem af udvalget Pernille Vigsø Bagge (SF)

Spørgsmål nr. 18:

Finder ministeren det hensigtsmæssigt, at borgere med f.eks. behandlingsdomme og psykiatriske diagnoser kan bo i friplejebolig?

Svar:

Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold har oplyst følgende, som jeg kan henholde mig til:

”Formålet med lov om friplejeboliger er at give borgerne flere valgmuligheder, når det gælder leveringen af sociale ydelser, som det offentlige har ansvaret for, herunder valget mellem kommunale plejehjem, plejeboliger m.v., selvejende institutioner og private plejehjem. Målgruppen for friplejeboliger er personer, der har behov for en bolig, hvortil der er knyttet omsorgs- og servicefunktioner med tilhørende personale svarende til de pågældende personers behov. Målgruppen for friplejeboliger er derfor identisk med den, der i dag visiteres til plejeboliger m.v., dvs. ældre, handicappede, sindslidende m.fl. med et intensivt plejebehov – og deres ægtefæller.

Den kommunalbestyrelse, der visiterer en borger til hjælp, skal også træffe afgørelse om, hvorvidt den friplejeboligleverandør, som en borger ønsker, kan levere den hjælp og støtte, som den enkelte borger har behov for. For at sikre kvalitet i plejetilbuddene, skal friplejeboligleverandøren være certificeret af Socialstyrelsen. Med certificeringen opnås, at friplejeboligleverandøren har forudsætninger for at levere den nødvendige hjælp til beboerne. Friplejeboligleverandøren skal som minimum være certificeret til at levere personlig og praktisk hjælp efter servicelovens § 83. Herudover kan leverandøren certificeres til at levere følgende ydelser: socialpædagogisk bistand, jf. servicelovens § 85, genoptræning m.v., jf. servicelovens § 86, ledsagelse, jf. servicelovens § 97, særlige kontaktpersoner for personer, som er døvblinde, jf. § 98, og behandlingsmæssige tilbud, jf.

servicelovens § 102. Endvidere foreslås det, at de også fremover skal kunne certificeres til at levere rehabiliteringsforløb efter servicelovens § 83 a. Fripøjeboligleverandøren kan ikke certificeres til at levere andre ydelser, fx ydelser efter sundhedsloven.

Personer, der er visiteret til en plejebolig eller en lignende boligform, kan vælge at blive lejer i en friplejebolig. Retten til at vælge en friplejebolig er betinget af, at friplejeboligleverandøren er certificeret til at levere alle de ydelser, som borgeren er visiteret til. Hvis en beboer får behov for ydelser, som en friplejeboligleverandør ikke er certificeret til at levere, er det i udgangspunktet beliggenhedskommunen, der er ansvarlig for at levere disse ydelser.

Det er kommunalbestyrelsen i beliggenhedskommunen, der har ansvaret for, at den enkelte borger, der vælger en friplejebolig, får den hjælp og støtte, som vedkommende har behov for. Det er også kommunalbestyrelsen i beliggenhedskommunen, der har ansvaret for at følge op i forhold til den enkelte borger, og for at føre tilsyn.

For en borger, der har en dom til behandling, vil den konkrete udmøntning afhænge af dommen og af de behandlingsmæssige behov.”

Med venlig hilsen

Carsten Hansen